

[Oluf Pedersen.]

det var de kunstige Foranstaltninger, der havde Skylden for den store Arbejdsløshed, og heri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Prieme. Men det forekommer mig, at i Betragtning af, hvad der ellers sker her i Rigsdagen, maa man have Ret til at bekvile, at det ærede Medlems Udtalelser var alvorligt ment. Er det da saadan, at det ærede Medlem Hr. Prieme er imod de kunstige Foranstaltninger, som ogsaa fik konservativ Støtte? Er det saadan, at det ærede Medlem Hr. Prieme er imod al Prisforfalskning, er imod alle disse kunstige Foranstaltninger, og kan man saa faa det ærede Medlem Hr. Prieme til klart at tage Afstand fra sit Parti?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Jeg skal gerne svare det ærede Medlem, at jeg i et og alt staar bag de Afstemninger og Beslutninger, som mit Parti har truffet, og at jeg i øvrigt tror, det vil være uden nævneværdig Interesse at optage den teoretiske Diskussion, som det ærede Medlem nu hundredevis af Gange har søgt at indlede saa med det ene, saa med det andet Medlem af dette høje Ting, saa det vil jeg afstaa fra.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg fik altsaa nu bekræftet min Opfattelse, at det ærede Medlems hele Tale ikke var alvorligt ment.

Jørgen Gram: Det var under det friske Indtryk af, at man med Nød og næppe undgik en Verdenskatastrofe, at denne Rigsdagssamling aabnedes. Alle Partiordførernes Taler var præget deraf. Stærkest udtalte det socialdemokratiske Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, sig, naar han siger: Danmarks Lære af den sidste Tid maa blive at koncentrere sig om vor Stilling til og Bedømmelsen af Værdien af vort Tilhørsforhold til Folkeforbundet. Naar dettes Værdi senere hen i Talen opgøres til at være lig Nul, og naar det ærede Medlem siger, at det for de smaa Lande, altsaa ogsaa Danmark, gjaldt at være eller ikke være, saa kan større Alvor næppe fremmanes. Og selv om Rigsdagen nu er optaget af andet ogsaa, ønsker jeg at slaa fast, at Krisedagenes Lære ikke kan

eller bør udviskes, og dernæst, at en Statsomvæltning med Grænserevision hidtil i Europa ikke er sket, uden at der i hvert Fald som Paaskud har været en Mindretalsinteresse med i Spillet — bortset fra Spanien.

Kan nu det lille tyske Mindretal, som vi har i Danmark, med Tilhørsvilje til en fremmed Stat, blive Aarsag for vort Folk til et Ragnarok? Et saadant Spørgsmaal stilles ofte, ikke mindst til Repræsentanter netop for de Egne, hvor Brændpunktet er. Maa jeg som en af disse besvare dette med, at saaledes som Danmark i Øjeblikket, ja, fra Genforeningen behandler alle de i Forbindelse med det tyske Mindretal opstaaende Problemer, savnes der virkelig Berettigelse for det tyske Mindretal til Kritik over Forurettelse i Forhold til Landets øvrige Undersaatter. Vidtgaende folkelig og kulturel Frihed har Lovgivningsmagten ydet, og jeg vil stærkt understrege, at Administrationen her i Landet saa absolut paa alle Omraader har virket, som Lovene gav Bemyndigelse til.

Jeg ønsker her at slaa fast, at selv om den folkevalgte Repræsentant for den tyske Gruppe, det ærede Medlem Hr. Schmidt, nok gennem Aarene har haft visse Ønsker og disse Ønskers Opfyldelse vilde være en Videreførelse af Mindretallets Rettigheder, som man ikke blankt kan give Tilslutning til, saa kan en Del af disse Ønsker dog ikke siges at være Kontraster til den Linie, man hidtil fra dansk Side har fulgt i Behandlingen af det danske Mindretal.

Men var Tonen i det ærede Medlem Hr. Schmidts Tale i Aar som sædvanlig afdæmpet, saa kan det samme ikke siges om det, der kommer frem om den i Sønderjylland huserende tyske Dyrslæge Møllers Adfærd og Tale indtil for ganske faa Dage siden. Stilles dennes Krav og Proklamationer op mod de Rettigheder, som det danske Mindretal har Syd for Grænsen, og de Forpligtelser og Indskrænkninger, som de maa underkaste sig, ja, saa maa man nok spørge: Hvad er Meningen? Skal der slet ingen Lighed være i Behandlingen? Har de tyskfølede større Menneskerettigheder end andre? Er dette ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidts Mening? Maa vi faa Besked om, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Schmidt fortsat betragter sig som og er Talsmand for sine Vælgere? I saa Fald, om han gaar ind for denne Ulighed? Hvis ikke, maa han, hvis han ikke fornægter sin Fortid, tage Afstand fra den Behandling, der bliver vore Folkefæller til Del, og fra den tyske Dyrslæges Opførsel.

Jeg genkalder i Erindringen, at det